

ΕΤΟΣ 67ον

15 Δεκεμβρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 50 (3472)

ΤΟ ΠΙΟ ΦΩΤΕΙΝΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Στήν έορτή ενός άγιου, τοῦ ὁποῖου τό μαρτυρικό τέλος καμάρωσε καί μοιράστηκε ἡ μητέρα του, ἀκοῦμε στό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα γιά ἕνα πνευματικό πατέρα, πού καλεῖ τό πνευματικό του παιδί ὄχι μόνο νά μή ντραπεῖ ἀλλήλα καί νά μοιραστεῖ κι αὐτός μαζί του τή μαρτυρική διακονία τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος. Ἡ θαυμαστή σύμπτωση εἶναι ὅτι ἡ μητέρα τοῦ σήμερα ἑορταζομένου άγιου Ἐλευθερίου, ἡ άγία Ἄνθια, εἶχε κατηχηθεῖ ἀπό μαθητές τοῦ ἀποστόλου Παύλου· ἐπομένως καί ὁ ἱερομάρτυς άγιος συγκαταλέγεται στά ἄμεσα «ἔκγονα» τοῦ πρωτοκορυφαίου.

Αἰσχύνη ἢ καύχημα;

Γιά τήν ἀνθρώπινη λογική, πού δικαιολογημένα θεωρεῖ ὕψιστα ἀγαθά τή ζωή καί τήν ἔλευθερία, εἶναι πολύ φυσικό ἡ φυλακή καί ὁ θάνατος νά θεωροῦνται «αἰσχύνης ἄξια καί ὄνειδισμοῦ», ὅπως ἐπισημαίνει καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Ἄπό τή στιγμή ὅμως πού ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἐκούσια καταδέχθηκε δεσμά καί θάνατο γιά τή σωτηρία μας, ἀναδείχθηκε «τίμιος ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ». Γι' αὐτό καί ὁ Παῦλος μέ τό στόμα τοῦ άγιου Ἰωάννη λείει σήμερα στόν Τιμόθεο: «Μή ντραπεῖς, ἄν ἐγώ, πού ἀνασταίνω νεκρούς, πού κάνω τόσα θαύματα, πού περιέτρεξα τήν οἰκουμένη, τώρα εἶμαι φυλακισμένος. Δέν εἶμαι στή φυλακή σάν κακοῦργος, ἀλλήλα ἐξαιτίας Ἐκείνου, πού σταυρώθηκε. Ἐάν ὁ Κύριός μου δέν ντράπηκε τόν σταυρό, οὔτε ἐγώ ντρέπομαι τά δεσμά».

Καί βέβαια οἱ ὅποιες δικές μας κακοπάθειες οὔτε ξεχρεώνουν οὔτε κατά δianoian μποροῦν νά ἰσοσταθμίσουν τή λυτρωτική γιά ἐμᾶς θυσία τοῦ Χριστοῦ. Ἡ σωτηρία μᾶς δόθηκε ἐντελῶς δωρεάν· εἶναι μόνο χάρισμα τοῦ Χριστοῦ, καθαρᾶ ἀπό δική του πρόθεση. Καί ὁ τελείως ἀνευδής Κύριός μας δέν ἔχει ἀνάγκη καμία δική μας προσφορά καί θυσία. Ὅμως, ἐπειδή μᾶς ἔπλασε ἐλεύθερους «κατ' εἰκόνα» του, δέν θέλει νά ἐπιβάλλει πιεστικά σέ κανέναν τή λύτρωση ἀπό τήν ἁμαρτία καί τόν θάνατο. Δέν μᾶς σώζει χωρίς νά τό θέλου-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Τιμ. α΄ 8-18)

Προτροπή για ζήλο και θάρρος

Τέκνον Τιμόθεε, μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὅτι πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατὸς ἐστί τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὑποτύπων ἔχε ὑγαινότων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστί Φύγελλος καὶ Ἐρμογένης. Δῶν ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέβηξε καὶ τὴν ἄλλσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ εὔρε· δῶν αὐτῷ ὁ Κύριος εὔρεϊν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διεκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

με. Δέν σωζόμαστε, ἂν στή δική του πρόθεση δέν συνεργήσει καί ἡ δική μας ἐλεύθερη μετάνοια. Θά τό πεί ξεκάθαρα ὁ ἀπόστολος Παῦλος μέ τήν ἀπαρμιλλη διατύπωση: «Ὁ Χριστός κατήργησε τόν θάνατο· καί μᾶς φώτισε νά ἐλπίζουμε ἀληθινή ζωή καί ἀφθαρσία διὰ τοῦ Εὐαγγελίου του»· τό φῶς καί ἡ ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς θά μᾶς βγάλουν ἀπό τό σκοτάδι τοῦ θανάτου καί τῆς ἀπελπισίας, μόνο ἂν ἐγκοιπωθοῦμε τό Εὐαγγέλιό του καί θελήσουμε ἐλευθερα νά τηρήσουμε τό ἀποκεκαλυμμένο πλεόν θέλημά του. Ἐρα ἡ πνευματική μας ἀνάσταση καί ἡ ἀπόλαυση τῆς αἰώνιας Βασιλείας του ἐξαρτῶνται ὄχι μόνο ἀπό τή δεδομένη δική του «πρόθεσιν καί χάριν», ἀλλὰ καί ἀπό τό δικό μας ὀλοκαρδο «γεννηθῆτω τό θέλημά σου».

Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν

Τό ὅτι αὐτή ἡ χάρις μᾶς δόθηκε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ «πρὸ χρόνων αἰωνίων», κατὰ τόν μέγα θεολόγο Παῦλο, σημαίνει ὅτι ἡ θεία ἀπόφαση γιά τή σωτηρία μας εἶναι ἀναρχη καί προαιώνια, ὅπως ἀναρχος καί προαιώνιος εἶναι ὁ Σωτήρας μας Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἐπομένως τήν ἐνανθρώπησή του, γιά νά μᾶς χαρίσει τήν πληρότητα τῆς αἰώνιας ζωῆς καί δόξας μέσα στή Βασιλεία του, δέν τήν προκάλεσε ἡ δική μας πώση στήν ἁμαρτία. Δέν εἶναι ἀποτέλεσμα ἀνάγκης ἀλλὰ φυσικός καρπός τῆς δικῆς του ἐλευθερίας καί ἀγάπης. Πολλές προτυπώσεις αὐτῆς τῆς ἀγάπης τοῦ ἄσρκου τότε Λόγου ἐκδηλώθηκαν «σκιωδῶς» στήν Παλαιά Διαθήκη, ιδιαίτερα πρὸς τόν «περιούσιο» ἡσ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Τέκνον Τιμόθεε, νὰ μὴ ἐντραπήσ, λοιπόν, τὴν μαρτυρίαν ὑπὲρ τοῦ Κυρίου μας, οὕτε ἐμέ, τὸν φυλακισμένον του, ἀλλὰ κακοπάθησε καὶ σὺ διὰ τὸ εὐαγγέλιον μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔσωσε καὶ μᾶς ἐκάλεσε μὲ κλῆσιν ἁγίαν, ὅχι ἐπὶ τῇ βίαι τῶν ἔργων μας, ἀλλὰ κατὰ τὴν δικὴν του πρόθεσιν καὶ χάριν, ἡ ὁποία ἐδόθηκε σ' ἐμᾶς πρὶν ἀπὸ ὅλους τοὺς αἰῶνας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἐφανερώθηκε δὲ τῶρα διὰ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Σωτῆρός μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος κατήργησε τὸν θάνατον, καὶ ἔφερε εἰς τὸ φῶς ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, διὰ τὸ ὁποῖον μοῦ ἀναιτέθη νὰ εἶμαι κῆρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος τῶν ἐθνικῶν. Αὐτὴ εἶναι ἡ αἰτία ποῦ ὑποφέρω αὐτὰ τὰ παθήματα, ἀλλὰ δὲν ἐντρέπομαι, διότι ξέρω ἐκεῖνον εἰς τὸν ὁποῖον ἔχω πιστέψῃ καὶ εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι εἶναι δυνατὸς νὰ φυλάξῃ αὐτὸ ποῦ τοῦ ἐμπιστευθήκα, ἕως ἐκείνῃ τὴν Ἡμέραν. Ἔχε ὡς ὑπόδειγμα ὑγιῶν διδασκαλιῶν ἐκεῖνα ποῦ ἄκουσες ἀπὸ ἐμέ διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ποῦ ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Φύλαξε διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, ποῦ κατοικεῖ μέσα μας, τὸ καλὸν ποῦ σοῦ ἔχει ἐμπιστευθῆ ὁ Θεός. Γνωρίζεις ὅτι ὅλοι ποῦ ἦσαν εἰς τὴν Ἀσίαν, μὲ ἄφησαν, μεταξύ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Φύγελλος καὶ ὁ Ἑρμογένης. Εἶθε ὁ Κύριος νὰ δώσῃ ἔλεος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ὀνσιφόρου, διότι συχνὰ μὲ ἀνακούφισε καὶ δὲν ἐντράπηκε τὴν ἀλυσίδα μου, ἀλλ' ὅταν ἦλθε εἰς τὴν Ρώμην μὲ ἀναζήτησε μὲ ζῆλον καὶ μὲ εὐρῆκε — εἶθε ὁ Κύριος νὰ τὸν ἀξιώσῃ νὰ βρῆ ἔλεος ἀπὸ τὸν Κύριον κατ' ἐκείνῃ τὴν Ἡμέραν — καὶ πόσας ὑπηρεσίας προσέφερε εἰς τὴν Ἐφεσον, γνωρίζεις σὺ καλύτερα.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

του, τοὺς Ἰουδαίους· ἡ ἐνδοξη ὁμως καὶ πλήρης φανέρωσή της ἔγινε μὲ τὴ Σάρκωση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ σωτήρα μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἦλθε νὰ σώσει ὄχι μόνο τοὺς Ἰσραηλιτὲς ἀλλὰ ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἀπόστολος καὶ κήρυκας αὐτῆς τῆς σωτηρίας ἰδιαίτερα γιὰ τὰ ἔθνη ἐπελήγη ἀπὸ τὸν Θεὸ ἕνας πρῶν φανατικός διώκτης τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ ἄριστος γνώστης τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου καὶ τῶν προφητῶν, ἔστω κι ἂν οἰκτρὰ τοὺς παρερμήνευε. Σαφῶς καὶ αὐτὴ ἡ ἐκλογή δὲν ἦταν ἀναγκαστικὴ ἐπιστράτευση· θὰ μπορούσε, ἂν τό ἤθελε, ὁ Σαούλ νὰ γίνῃ «ἀπειθὴς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ» (Πράξ. 26,19). Εὐθέως ὁμως ὑπάκουσε ἐλευθέρα στὴν «ἅγια κλήση» καὶ ἄνοιξε διὰπλάτα τὴν καρδιά του γιὰ νὰ δεχθεῖ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Καὶ ἀφοῦ συνειδητοποίησε ὅτι ὁ Χριστός εἶναι τὸ «πλήρωμα τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν», «ἀνοίχτηκε» στὸν εὐαγγελισμό τῶν ἐθνῶν, στὸν ὁποῖο ἀντιδρούσαν οἱ Ἰουδαῖοι· παγιδευμένοι σὲ ρατσιστικὲς ἀντιλήψεις, δὲν ἤθελαν νὰ καταλάβουν ὅτι στὸν «περιοῦσιο» λαὸ τοῦ Θεοῦ ἀνήκει πᾶν ἄνθρωπος, ἀδιαφόρως καταγωγῆς, ποῦ ὁ ἴδιος ἐπιλέγει νὰ πιστέψῃ στὸν Χριστό.

15 Δεκεμβρίου 2019: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ
«Τῶν Ἁγίων Προπατόρων». Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος καί
τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας (β΄ αἰ.).

Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. α΄ 8-18 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιδ΄ 16-24, Μτθ. κβ΄ 14.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 22 Δεκεμβρίου, πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. α΄ 1-25.

Φύλαξε τὴν παρακαταθήκη!

Εἴκοσι πέντε ὀλόκληρα χρόνια δὲν σταμάτησε ὁ Παῦλος νὰ πάσχει καὶ νὰ ὑποφέρει κάθε εἶδους ταλαιπωρία καὶ διωγμὸ ἐξαιτίας τοῦ εὐαγγελικοῦ του κηρύγματος· καὶ ὄχι μόνο δὲν ντρέπεται γι' αὐτό, ἀλλὰ τὸ θεωρεῖ καύχημά του, ἀφοῦ ὅλα τὰ ὑπέμεινε γιὰ τὴ δόξα τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸν ἐμπιστεύθηκε καὶ δὲν ἀπογοτετεύθηκε, ἐπειδὴ δὲν εἶδε τοὺς καρποὺς ποὺ θὰ περίμενε. Πολλοί, ὄχι μόνο δὲν ντράπηκαν τὰ δεσμά του ἀλλὰ καὶ τὸν στήριξαν καὶ τὸν «ἀνέψυξαν»· δὲν ἔλειψαν ὅμως καὶ πρώην συνοδοιπόροι του ποὺ τὸν ἐγκατέλειψαν. Παρ' ὅλα αὐτά, εἶναι βέβαιος ὅτι ὁ ἀγωνοθέτης Κύριος ἔχει τὴ δύναμη νὰ φυλάξει ὅλο τὸ ἔργο ποὺ μέ τὴ χάρη του ἐπετέλεσε, ὅπως καὶ τὴν ἀνταμοιβή του γι' αὐτό, μέχρι τὴν ἡμέρα τῆς Δευτέρας του Παρουσίας.

Πολλὴς ἀπὸ τίς θλίψεις καὶ κακοπάθειες τοῦ Παύλου τίς εἶχε μοιραστεῖ μαζί του ὁ «νεοσύλληκτος» ποιμένας Τιμόθεος. Σ' αὐτὴ τὴ δεύτερη ἐπιστολή του ὁ Ἀπόστολος τοῦ τὰ θυμίζει καὶ τὸν ἐνισχύει στὴν ἀποστολική του διακονία, καλώντας τον νὰ κρατήσῃ ὑγίη καὶ ἀναλλοίωτη τὴν εὐαγγελικὴ διδασκαλία, ὅπως ἐκεῖνος τοῦ τὴν παρέδωσε, μέ τὴ δύναμη καὶ τὸν φωτισμὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἄρχιμ. Β. Λ.

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξι, τηλ. 210.7272.331. Διευκρεαίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr